

[Poul Sørensen.]

problemet, og hvad dertil knytter sig, været stærkt fremme i diskussionen; også dette viser, at det vil være nødvendigt og rigtigt, så hurtigt som det nu kan lade sig gøre, at få afsluttet det udvalgsarbejde, vi nu går i gang med, så vi kan få et nyt lovkompleks på disse områder gennemført. Jeg skal tilsige mit partis velvillige medarbejderskab vedrørende de to lovforslag.

Skytte: Mellem de to lovforslag, vi her behandler, er der en naturlig sammenhæng. Jeg er tilfreds med, at man i lovforslaget om bestyrelsen af de offentlige veje fastholder det hævdvundne princip, at det fortsat overlades til kommunerne — by-, amts- og sognekommuner — at bestyre landets vejnet. Jeg tror, det er en god decentralisering, der har været praktiseret på dette område, og vi er tilfredse med, at den kan fortsætte.

Under det udvalgsarbejde, vi har udført hidtil, har vi fået en række henvendelser fra amtsråd, byråd, sogneråd, Naturfredningsforeningen og andre, og det er ganske rimeligt, at vi ved den videre udvalgsbehandling af de to lovforslag tager hensyn hertil. Henvendelserne går stort set ud på — det gælder alle kommunegrupper — at man ønsker den størst mulige indflydelse på de fælles anliggender. Det vil i hvert fald være rimeligt, at man søger at samle arbejdet, så kommunerne kan siges at have ligelig interesse i og ligelig indflydelse på bestyrelsen af de fælles vejanliggender. Jeg tænker her bl. a. på overflytningen af veje fra en gruppe til en anden, hvad der med den udvikling inden for vejvæsenet og motortrafikken, der foregår, i høj grad vil blive tale om i den kommende tid.

Når jeg siger, at der er sammenhæng mellem de to lovforslag, er det, fordi jeg ser sådan på det, at når bestyrelsen af vejene overlades til kommunerne, hvad jeg altså synes er rigtigt, så skal kommunerne også have en økonomisk interesse i bestyrelsen af vejene. Man kan ikke forlange — det gør kommunerne heller ikke — at de skal bestyre vejene udelukkende for midler, der kommer andetstedsfra; det er naturligt, at kommunerne selv bærer først og fremmest en del af, hvad det koster at holde vejene ved lige, men dernæst også noget af, hvad

det koster at anlægge nye veje; og det, kommunerne dér skal betale, skal være af en sådan størrelsesorden, at man ikke fratager kommunen interessen for den mest økonomiske administration.

Når dette er sagt, vil jeg gerne føje et par bemærkninger til lovforslaget vedrørende tilskud til de offentlige veje. Som jeg fremhævede i fjor, mener jeg, at den i lovforslaget foreslåede refusionsprocent er alt for lav; det gælder ikke mindst for sognekommunerne, men det gælder også for alle de andre kommunegrupper. Efter min mening burde tilskuddet til sognekommunerne i visse tilfælde hæves med indtil 50 pct. i forhold til nu. Jeg er klar over, at heroverfor vil den højtærede finansminister sige: ja, det er meget godt, men det er de forslag om motorafgifterne, vi behandlede forleden dag, ikke indrettet på. Dét er jeg af den opfattelse, at det for det første ikke er endeligt klarlagt, hvor store afgifterne skal være, og for det andet, at selv om man fastholder det nuværende afgiftsgrundlag, vil det i fremtiden indbringe meget mere i kraft af hele udviklingen. Jeg udtaler mig her om normale forhold, ikke om en rationeringsperiode, men under normale forhold vil afgiftsprovenuet være stadig stigende, hvilket vil gøre det fuldt berettiget og muligt at udbetale betydelig større stats-tilskud til kommunerne, end tilfældet er i dag.

Det er stadig mit partis standpunkt, at sådan bør det være, og ud fra de betragtninger, jeg her har fremsat, vil jeg gerne tilsige vor fortsatte velvillige medvirken til snarest muligt at få de foreliggende lovforslag ophøjet til lov med de ændringer, jeg har givet udtryk for er ønskelige.

Lynnerup Nielsen: De to foreliggende lovforslag er enslydende med de lovforslag, der blev fremsat den 7. februar i år og fik deres første behandling den 17. februar, men som ikke nåede at blive færdigbehandlet. Da mit parti også ved den lejlighed fremsatte sine synspunkter, kan jeg, som andre har gjort her i dag, henvisse til, hvad der blev sagt dengang.

Da jeg må formode — det fremgår jo også af tidligere ordføreres udtalelser — at disse forslag på ny vil undergå en udvalgsbehandling, og at der ved denne kan blive tale om